

Siskoni, kuunsirppinä leikit pimeyden kanssa, lähdit luotani varhain. Korppi raakkuu rumasti latvuksissa. Kukkulalla, kuunkajossa. Korkealla tähystelen ehtiikö tähdenlento. kulkea linnunradan. Miks kukaan ei kuiskaile minulle nyt kun alkaa ahdistus. Se on kavala valheellinen tunne, miten rakkaus käy muka taloksi rintaan. Ei ole totta se tunne. se loppuu aina ei se jää, ei ole koskaan jäänyt Se on valhe. Huomenna kylmenee taas palaan vihdoon kotiini. ahdistus odottaa ovella Kyyneleeni ovat vettä, jolla pesen kasvoni; peilinä kaarna.